

PROGRAMMA JtW

JongTheaterWerk
Programmatie
Vandaag
Voorstellingen door jonge theatermakers

- 13u30 HET GEHEUGEN T.O.V.
- 17u00 BATEAU ROUGE Post-T
- 17u00 TRIPLE NUTS Post-T
- 17u30 HET GEHEUGEN T.O.V.
- 18u30 BEVRIJDINGS DAG Post-T
- 20u00 HET VERMOEDEN Ill.
- 20u30 NEEN SERIEUS Post-T
- 20u30 TRIPLE NUTS Post-T
- 22u00 HET VERMOEDEN Ill.
- 22u30 BATEAU ROUGE Post-T
- 22u30 BEVRIJDINGS DAG Post-T
- 24u30 DE VERMOEDEN Post-T

VRIJDAG 6 AUGUSTUS 1999

T.O.V.= OOSTENDS VARIETE THEATER
POST-T = OUD-POSTGEBOUW
ILL. = DE ILLUSIE

UITVERKOCHT !!!
BONJOUR MICRO
21u00 VARIETETHEATER

DAGKRANT

Theater aan Zee

!!! Met de laatste programmawijzigingen

Jong theaterwerk

POST-T

BATEAU ROUGE

Vzw Mirakel

Het verhaal situeert zich tijdens de Russische revolutie. Een schip raakt vast in het ijs en slechts vier mensen blijven over: de kapitein, een luitenant, een hoerfe en een wachtmeester. Zij bevinden zich in een van de kajuiten en hebben uitgesproken controversiële karakters. De kapitein, die op sterven na dood is, wil eigenlijk niet liever dan iedereen mee te sleuren in zijn ellende. Het stuk kent een bijna filmisch begin in een donker theater. Het komt, via drie episodes van vermenigvuldiging van angst (het 'situatie-waar-je-niet-omheen-kangvoef), via onderliggende intriges en een schets van 'de fouten van het ideaal' tot een zeer theatraal, overdreven einde. Toch blijft het drama nog ernstig op te vatten want een wrang gevoel zal u bijblijven na het kijken van dit stuk sluimerend gif. Bateau Rouge wordt voorgesteld door vzw Mirakel, een collectief. Johan Moonens nam de regie op zich. De vier personages worden gespeeld door Gauvin Duffy, Moira Nauwens, Jan Olieslagers en Sven Van Hooydonck.

17u. en 22u30 - Post - T.H. Serryslaan 18 - Toegang: 100 BEF

NEE SERIEUS

Olympique dramatique

"Nee Serieus" bestaat uit citaten van Shakespeare's Hamlet en uit situaties van Rosencrantz & Guildenstern are Dead van Tom Stoppard. En natuurlijk voegden de vier acteurs er hun eigen fantasie aan toe. Claudius stuurt in dit stuk Rosencrantz & Guildenstern - die hier Rose en Gil worden genoemd, op tocht om uit te zoeken wat er met de Deense prins Hamlet aan de hand is. De twee personages worden voorgesteld als een komisch duo. Hamlet als een clown. Het resultaat is een prettige gekte, die qua sfeer het midden houdt tussen het werk van De Roovers, WACKO en het Martini-tertiael. De rollen werden verdeeld onder Geert van Rampelberg, Tom de Wispelaere, Ben Segers en Stijn Van Opstal. Alle vier studeerden ze af aan de Studio Herman Teirlinck. Vermakendwaardig is dat Geert van Rampelberg vorig jaar de eerste prijs won in TaZ, met de productie 'Mooi weer, windstil en wachten'.

20u30 - Post T - H. Serryslaan 18 - Toegang 100 BEF

SELON... ENSOR...

Elke dag om 15u30 vertrekt aan het Feest- en Kultuurpaleis op het Wapenplein, een geleide theaterwandeling. Organisator is de beekende muziektheatergroep 'Het Bedrijf van het Bedrijf'. De wandeling wordt in het Kultuurpaleis besloten met de kindervoorstelling 'Shiva', telkens om 16u in het Kultuurpaleis. Toegang: 100 BEF.

T.O.V.

T OOSTENDS VARIETE THEATER

de ILLUSIE

(Ill.)

HET GEHEUGEN

"In de eerste jaren van deze eeuw trad een man op in de music halls van Londen. Zijn artiestennaam was De Memorie Man. Zijn act was simpel. Mensen in het publiek werden uitgenodigd om hem de naam te roepen van om het even wie in de stad woonde. De Memorie Man antwoordde met het telefoonnummer van die persoon. Deze monoloog gaat over het levensverhaal van De Memorie Man, die de inhoudloze wereld van de telefoonnummers voorstelt. Van zin en zinloosheid, over anecdotisme, naar sterfelijkheid en vergankelijkheid. Maar zo indrukwekkend diep en zwaar als dit klinkt, zo lichtvoetig en plezierig wordt het uiteindelijk voor de kijker. De Memorie Man wordt gespeeld door Hans Pauwels. De regie is van André Lefevre.

13u30 en 17u30 - Varietetheater - Langestraat - Toegang 100 BEF

DE KIKVORSKONING

Deze voorstelling bestaat in twee versies. Eén kuise versie voor kinderen vanaf 6 jaar. De andere barst van ondeugendheid en erotische toespeelingen en is uiteraard KNT.

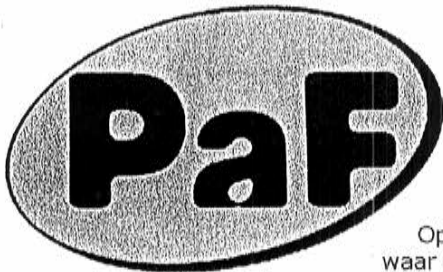
De verschillende uren laten geen verkeerde interpretatie toe. Als de jongste koningsdochter haar gouden knikker per ongeluk in het water laat vallen, verschijnt er een betoverde kikvors die de knikker wil teruggeven in ruil voor vriendschap en liefde. De prinses krijgt de knikker terug, maar weigert de kikvors de beloofde vriendschap en liefde. Hierop schrijft de hoveling Prit een kersverse wet: belofte maakt schuld, wie zich er niet aan houdt, krijgt een dikke buit.

Dit verhaal is het overbekende sprookje van de gebroeders Grimm en wordt gebracht door de Bloedgroep van Theater Malpertuis.

Kindvriendelijke versie: 20u30 - De Illusie - Toegang 200 BEF.
Volwassen versie: 22u30 - De Illusie - Toegang 200 BEF

Tijdens dit festival bent u mee de jury. Geef voorstellingen en acts die u ziet een waardingscijfer tussen één en tien. Een stembiljet met meer informatie kan u terug vinden op de omslag: de stembiljetten worden ten laatste op zaterdag 7 augustus om 10 uur verwacht in Toerisme Oostende, Monacoplein 2, B-8400 Oostende.

Straattheater Festival:
Op dit schema kan u terugvinden
waar de verscheidene acts plaatsvinden

[Performing Arts Festival]

**Deelnemers Straattheatercircuit (PaF)
Rangschikking per locatie**

1.	Mr. Fish
Dado
Sara Chebaro	geketend – ontketend
clown
buikdans
2.	—	
3.	Tunta'k	Tsigane, muzikale act
4.	—	
5.	Benjamin Van den Akker
Gerard Claes	balonnen
mime automaat
6.	—	
7.	—	
8.	John Hennessy
Filip De Meyer
Cneut en Gants
Jasmine Van de Maele	acrobatie
mime
folk
Zuid-Amerikaanse
muziek
9.	Sarah en Steven
Sven Roelants	Poppen in Muziekdoos
circustheater
10.	Chris Baeckelandt	percussie – singer songwriter
11.	POP-TEE-VEE	poppentheater
12.	—	
13.	—	
14.	Laure Dermout
R&F Van den Fonteyne	viool
klassiek en folk
15.	—	
16.	—	
17.	Johan Luyck
STE.LA
Bart Jacquet
Dominik Messiaen
Sercu, Samyn, Janssen	mime
krijttekeningen
folk
goochelen
mensen poppen
18.	—	
19.	Xu Yong
Armando Dios
Rythm Wicker	marionetten
cabaretmuziek
vatenpercussie
20.	Sammy Van Cauteren
Gerard Claes
Peter Butseraan	popmuziek
mime automaat
meezingers

14-18u

De locaties zijn gerangschikt per nummer terug te vinden op het plannetje
aan de achterzijde van de omslag.

In geval van regen enkel optredens op de locaties 11, 14, 17, 18, 22

Tijdens dit festival bent u mee de jury. Geef de voorstellingen en acts die u ziet een waarderingcijfer tussen één en tien.
Een stembiljet met meer informatie kan u terug vinden op de omslag.
De stembiljetten worden ten laatste op zaterdag 7 augustus om 10 uur verwacht in
Toerisme Oostende, Monneplein 2, B-8400 Oostende.

VRIDAG 6 AUGUSTUS 1999

**FESTIVAL
KOORTS**

RITS IN DE RATS

Voor de studenten van het Rits is TaZ één grote praktijks. Voor het dagelijkse TV-journaal zwermen hun cameraploegen permanent uit over de stad. En jongens en meisjes die dit voor het eerst doen, schrikken dan wel eens. Zoals het team van de studierichting 'Beeld-Geluid-Montage' ondervond bij het registreren van een massaspektakel. Het zweet brak hen uit toen de betacam-camera geen enkel beeld wilde registreren. ...tot ze er attent op werden gemaakt dat ze vergeten waren de cassette erin te steken. Maar daarna lukte het nog niet. Bleek dat de beveiligingsknop (in vaktermen het 'joepke') nog niet was afgezet. Eindelijk filmen? Vergeet het maar. Toen de camera uiteindelijk liep, merkte iemand droogjes op dat de beschermingsdop nog voor de lens zat! Voor de rest ging alles opperbest. 'De beeldjes waren echt moof', aldus een anonieme tipgever.

BRANDSTAPELS EN
XANDKAKJES

De Spaanse pyromanen van Theatre Xarxa hebben het publiek woensdagavond bijna letterlijk in lichterlaaie gezet. Al lag dat niet aan henzelf, want bij hun spektakel hoort altijd de voorafgaande waarschuwing een beetje afstand te houden. Maar ja, hoe gaat dat. Eens het beest los, zijn sommigen niet meer te houden. We zagen een vrouw met kind op de arm over de nadarbare klauteren "om nog beter te kunnen zien". En een ander jongetje werd door z'n moeder zo naar het vuur gedreven, dat gensters zijn T-shirt vernielden. Of hoe je jezelf naar de brandstapel kunt leiden.

De Spanjaarden hebben ook een onvergetelijke indruk nagelaten op artistiek directeur Marc Lybaert, op Vincent Drouard van Toerisme Oostende en Luc Mulyaert, de duivel doet al van TaZ. We konden deze drie hoge omesen van TaZ als muilezels bewonderen, toen er zandzakjes naar de plaats van de apotheose moesten worden versleept. 'Die van Xarxa' hadden zelf absoluut geen zin in zo'n slavenwerk. Te warm zeker?

STOP! GSM-ALARM

"Geen GSM" staat op een bord bij quasi elke voorstelling van TaZ. Iets waarvoor het publiek alle begrip heeft. Consternatie dus toen gisteren tijdens de voorstelling van "Champangongo" plots toch dat rotgerinkel de sfeer verpestte. Iedereen naar iedereen kijken, tot achteraf actrice Els Van den Bulck de roodste kop kreeg: het was haar telefoon achter de coulissen. Of hoe geef ik het goeie voorbeeld?

Nachtwerk:
Kristof
Van Perre,
075-93.17.54

Hoofredactie:
Ward Hulselmans

Redactie:
Dirk Gils,
0495/226773
Bart Vermeer,
0454-25.00.11
Els Jacobs
Debbie Esmans
Nathalie

Layout concept:
Bram Ollieuz

Niets uit deze
publicatie mag op
enige drager
worden
verspreid
zonder de
uitdrukkelijke
schriftelijke
toelating van
de makers

V.U.:
Dries
Vermeersch,
Kievitstraat 3,
8400
Oostende

VRIJDAG 6 AUGUSTUS 1999

Wat een dag!

't Is proper. Vader vertrekt naar Italië voor een zoveelste aflevering van zijn onemanshow 'Dolce Far Niente' (enkel op koopvideo verkrijgbaar) en zoonlief mag in Oostende achterblijven om de brokken van de zeedijk te lijmen.

Me dunkt dat het tijd wordt om onze generatiekloof als definitief te beschouwen, zeker nu meneer Ward van deze underground-courant mij smeekt om een artikel van liefst ongeveer dezelfde lengte zo legen zeven uur, anders rijzen er problemen met de opmaak en nog veel vijven en zessen.

Pa, hoort ge mij?

't Is Pikki om te zeggen dat hij geen kaper meer wil spelen en dat de valse baard die gij hem gaf voor zijn dertiende verjaardag bij uw terugkeer naar België aan de kapstok zal hangen in kamer 506 van Hotel Bero - ge weet wel: het door zoetwatermatrozen zo geapprecieerde huis met een speciaal ingerichte Kuifjeskamer, duizend bommen en granaatcroquetten nog aan toe.

Zo, dat luchtte op.

't Is toch waar zeker. Met der Alte moet ge altijd op uw tenen staan, anders blaast hij u omver. Een beetje zoals in 'Het vermoeden' van Arne Sierens, een toneelstuk over de terugkeer van een vermoede zoon na de Tweede Wereldoorlog. Thuis riekt het naar koffie maar ook naar de geur van donkerbruin verraad, want de vader van de zoon heeft samengewerkt met de Duitsers in de hoop zo een snelle stuiver te verdienen. Dat is natuurlijk niet naar de zin van zijn madam, en nog minder naar die van zijn zoon die serieus heeft afgezien tijdens de oorlog, door.

Tegader aan Zee (3)

verzetsdaden te plegen en zo. Sierens heeft het allemaal opgeschreven alsof hij een tijd lang bij het gezin aan tafel zat, en dat hebben de mensen van theatermakersgroep De Queeste (uit Limburg) en stichting De Mol (uit de streek rond Oudenaarde) goed begrepen. Theater met een ziel kun je soms ruiken namelijk: de ene keer ruikt het naar koffie, door de toneelmakers kwistig op de vloer gestrooid van de tweede verdieping in De Illusie waar 'Het vermoeden' een sfeervol plekje op het festival gevonden had; de andere keer ruikt het naar zweet, een verschijnsel dat bij deze zomerse temperaturen nog vlugger optreedt dan tijdens het theaterseizoen. Het is het zweet van de talrijke jonge mensen die op het festival in de schijnwerpers staan, maar ook het zweet van een publiek dat voor deze culturele aangelegenheid vrijwillig samenkomt op gammele stoelen of bankjes, genietend van elkaanders aanwezigheid, zo lijkt het toch.

Hoe verklaar je anders dat er steeds meer volk naar Theater aan Zee komt afgezakkt; boeren, burgers en buitenlui die, eens in Oostende aangekomen, de dijk links laat liggen en zich vrolijk fluitend richting het vroegere postgebouw in de Serruyslaan begeven om daar hun hersenen te pijnigen met het verbaal geweld van bronstige en andere veulens die de prikkeldraad nog om hun snuivende kop hebben hangen. Dat laatste heeft alles te maken met de grote drang van veulens om te communiceren met alle lieden die hun weide passeren. Een weide waarin, zo wordt stilaan duidelijk, een boekenkast staat met daarin de verzamelde hoefafdrukken der hengsten uit de wereldliteratuur: Camus, Dostojewski, Gorki, Hemingway... De droppings van veulens anno

1999 zijn namen, geen onwelriekende pateekes.

Dat doet mij eraan denken dat ik moet proberen om vanavond een beetje deftiger voedsel naar binnen te werken. Gisteren is het bij een Bicky Chicken Burger en een Bicky Fish Burger en een kipcorn uit een frituur in de Langestraat gebleven, een niet onsympathieke handelszaak overigens waar de spijsvertering van het cliënteel wordt bevorderd door een televisie die de hele tijd The Music Factory laat zien en horen. Tot en met de clip van Jennifer Lopez ging alles prima, uitstekend zelfs, maar toen kwamen de Backstreet Boys en heb ik het hazenpad gekozen, bang dat mijn darmen aan een improvisatievoorstelling zouden beginnen.

Buiten rook het naar vuur en bier en uitsloverij-met-frietjes. Gelukkig was de Kuifjeskamer niet ver meer.

Pikki Bart

P.S. Of er morgen een nieuwe aflevering van deze kroniek verschijnt weet ik nog niet. Dat is het prerogatief van de jeugd: van gedacht mogen veranderen. Zeker als pa in 't buitenland zit.

EN WAT DACHT U ER ZELF VAN?

We kunnen niet bepaald zeggen dat we verstikken onder de reacties op onze oproep tot het publiek van TaZ, maar stilaan komen er toch wat los. Een greep uit onze lezerspost.

JEAN BART OVER TANIA (1)

Geachte Heren,

Ik zou wel eens willen weten wie die Jean Bart eigenlijk is. Zijn kritiek op de voorstelling van Tania Poppe pik ik absoluut niet. Graag zou ik dat artikel persoonlijk door z'n strot rammen. Meer heb ik niet te zeggen.

Hoogachtend,

R.J. Oostende

JEAN BART OVER TANIA (2)

Geachte,

Ik heb de voorstelling van Tania Poppe in de Illusie bekeken. Absoluut niet akkoord met de kritiek van Jean Bart. Als ik vijf minuten op de scène zou kunnen spelen wat zij een uur en een kwartier lang doet, zou ik een zeer gelukkig mens zijn.

Wat die doorkijkbloes tenslotte betreft: ik heb er al andere gezien hoor. Ook op dat vlak is Jean niet veel gewend denk ik.

Hoogachtend,

Norbert.
Theaterliefhebber

JEAN BART OVER TANIA (3)

Via de telefoon: ik heb heel wat mensen gehoord die de kritiek op Tania Poppe niet overdreven vonden. Er zijn nu eenmaal steeds twee kampen als het om kritiek gaat. Dat er emotioneel wordt gereageerd is normaal: het gaat vooral om theatermakers die hun eerste stappen aan het zetten zijn. Dan komt kritiek soms hard aan.

Mario.

WAAROM GEEN KINDERJURY?

Beste Dagkrant,

Er was dit jaar heel wat kindertheater te zien op TaZ. Waarom volgend jaar niet ook een kinderjury oprichten? Wie zich geroepen voelt om zijn zegje te doen en de wereld te vertellen wat hij/zij van een voorstelling vindt, zou dan een briefje naar de kinderjury kunnen schrijven. Ook mensen met suggesties voor zo'n jury of mensen die jong van hart zijn en bereid een handje toe te steken, zouden kunnen schrijven. Met de doelstelling dat er volgend jaar alleen kindervoorstellingen komen met een zo hoog mogelijke kwaliteit. Sommige stukken vond ik nu niet zo goed.

F. (13 jaar)

NOTA REDACTIE:

F. leverde ons vijf velletjes opmerkingen over de kindervoorstellingen op TaZ. Sommige van haar kritieken zijn zo interessant, dat we er morgen op terugkomen. Dan leggen we haar vraag voor een kinderjury ook meteen voor aan artistiek directeur Marc Lybaert.

Van Marcke

DE MOOR
ELEKTRO-KEUKEN

Bvba V.C.F.
VAN CRAEYNST F.
059-512040

SIGMA
COATINGS
Bemiddeling voor de textiel
03-3606311

SONY
Broadcast & Professional

Interbrew

N.V. OCKIER
(056) 20 42 23

n.v. LEMAHIEU H.K.
Montages in FPM, FPP & FFE
050-789181

— INTERVIEW —

Artistiek directeur Marc Lybaert:

“Straattheater is proeven”

Terwijl de derde editie van TaZ stilaan op haar einde begint te lopen en de tamtam zijn werk begint te doen over het goede en minder geslaagde aan dit festival, sloegen wij nog even artistiek directeur Marc Lybaert aan de haak. Het werd immers dringend tijd om een woordje neer te pennen over theater op straat: dat deel van het festival waar iedereen willens nillens zijn portie van performance meekrijgt. Voor de fanaten is er nog voldoende lekkers op de verschillende binnenlocaties: “noodgedwongen proeven en daarna culinair komen eten”, zo iets dus.

Dagkrant: Voor alle duidelijkheid, is het Performing Arts Festival nieuw aan TaZ '99?

M.L.: Het is nieuw in die zin dat we er dit jaar een echt festival van gemaakt hebben. Vorig jaar hadden we slechts een tweetal groepen die op vastgelegde tijdstippen hun stuk op straat kwamen brengen. Nu hebben we een veertiental acts van artiesten die op verschillende locaties in Oostende te zien zijn.. We hebben het concept dus sterk uitgebreid.

Dagkrant: Waarom werd er voor deze uitbreiding geopteerd?

M.L.: De improvisatie op straat en strand is uiteraard de beste reclame voor 'de binnenspektakels'. We krijgen nu te maken

Muppet Stuff aan het werk op de dijk. Rechtstreekse confrontatie met de luisteraar, die wordt afgezonderd en bijna fysisch geconfronteerd met de muziek. Hun thema: 'I believe in music'.

met festivalitis: mensen die van hier naar daar rondcrossen en het dan nog jammer vinden dat ze niet alles hebben kunnen meepikken. Maar ja, dat is nu eenmaal eigen aan een festival met een goed voorzien programma. Trouwens, de uitbreiding werd ook gezien in het kader van de praktijkervaring van de

Sommige wezens voeren een straat-act op zonder het zelf te beseffen. Deze gecoiffeerde woef stond echt niet in de TaZ-programmatie!

verschillende studenten die hier komen filmen. Het leek ons een erg geschikte kans om hen op die manier direct met publiek te confronteren.

Dagkrant: We hebben nu jong theaterwerk. Zijn de straatartiesten ook voornamelijk in die leeftijdscategorie terug te vinden?

M.L.: In feite zijn er twee groepen. Enerzijds inderdaad heel wat jongeren die dit als een soort geliefde hobby beoefenen. Daarnaast ook een groep die zowat als straatartiest leven.

Dagkrant: Vinden zij TaZ of vindt TaZ hen?

M.L.: Een deel van hen hebben we gecontacteerd via de vzw Trefpunt van Gent die o.m. de Gentse Feesten organiseert. We zijn ook zelf naar een beurs getrokken en persoonlijk heb ik de verschillende theaterscholen aangeschreven. De mond-aan-mond reclame doet de rest. Zo zijn er ondertussen artiesten van Brugge naar hier afgezakt omdat ze vernemen dat er hier meer volk is.

De groep 'Inspirazie' verkleed als landlopers en rijkswachters, waren bepaald overtuigd in hun act. De 'clochards' kregen zelfs geld toegegooid van argeloze kijkers. Let wel: ze hebben het achteraf netjes teruggegeven.

Dagkrant: Wat brengt PaF zoal?

M.L.: Heel veel muziekacts, sketches, puur visuele acts, maar ook clowns en stellopers. We hebben ook één vliegende act. Mensen van Inspirazie banen zich met een eigen performance een weg langs de andere artiesten. Tussendoor geven ze ook uitleg aan de mensen over eventuele locaties die zijn geschrapt.

Dagkrant: Net als de overige theatermakers hier worden ook de straatartiesten niet betaald...

M.L.: Neen, maar ze kunnen natuurlijk wel voor de hoed spelen en de maaltijden worden net als voor de anderen, voorzien.

Dagkrant: Is er iets aan PaF dat u in het volgende jaar veranderd zou willen zien?

M.L.: We zullen nog moeten werken aan een duidelijker circuit en het publiek verder moeten opvoeden voor straattheater. Het zou immers interessant zijn dat de eerste rijen inzien dat ze beter kunnen gaan zitten zodat de rest van de omstanders ook wat kan zien. De acts zullen zeker de nodige kwaliteit moeten bezitten. Niet iedereen die fluit speelt, mag meedoen. Ook de interactie met het publiek moet erop verbeteren.

Dagkrant: En aan TaZ algemeen, al enige nieuwe ideeën?

M.L.: Het werken en opvolgen van jonge mensen zou ik graag nog intenser maken. We moeten zeker ook zorgen voor meer omkadering. Wat de voorstellingen zelf betreft, dacht ik eraan om te werken rond het thema "Het Licht der Eeuwigheid". We zitten immers met een millenniumwissel, Oostende is daarbij nog gekend voor haar schilderachtige licht en tenslotte heeft theater ook steeds met licht te maken. Dat thema zie ik dus wel zitten.

